

Udvalget kom herefter til kun at omfatte 46 Medlemmer, 27 Regeringsrepræsentanter, 1 Arbejdsgiverrepræsentant og 18 Arbejderrepræsentanter. Danmark havde som Repræsentanter i Udvalget Direktør *Dreyer* og Næstformand *Chr. Jensen*.

Medlemmerne af Arbejdergruppen i Udvalget var i Princippet Tilhængere af en enkelt Konvention omfattende alle Arbejdere, men Udvalget vedtog dog at lade det blive staaende ved det af Arbejdsbureauet foreslaaede Grundlag, nemlig 2 Konventioner omfattende henholdsvis Industri og Handels- og Kontorvirksomheder.

Udvalget vedtog dernæst forskellige Ændringer til det af Bureauet udarbejdede Udkast.

I Bureauets Konventionsudkast var det saaledes blandt andet i Art. 1 fastsat, at den kompetente Myndighed kunde undtage fra Konventionens Bestemmelser Personer, beskæftigede i Virksomheder, der ikke anvender mere end 6 Personer, og Personer, beskæftigede i Virksomheder, hvori alene Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie arbejder.

Disse Bestemmelser foreslog Udvalgets Flertal ophævet; overfor det til Støtte for dette Standpunkt anførte Argument, at en Udelukkelse af de smaa Virksomheder fra Konventionens Omraade vilde svække Konventionens Effektivitet og give Anledning til ulige Konkurrence, hævdede den danske Regeringsrepræsentant, Direktør *Dreyer*, at kun faa af de smaa Virksomheder vilde være i Stand til at antage yderligere Personale, og at Konventionens Anvendelse paa disse Virksomheder vilde give Anledning til store Kontrolvanskeligheder og vanskeliggøre Ratifikationen for mange Staters Vedkommende.

Udvalget indstillede herefter til Konferencens Vedtagelse 2 Konventionsudkast og endvidere et Udkast til Henstilling angaaende Opretholdelse af Arbejdernes Leveniveau samt et Forslag til Resolution.

Ved Sagens Behandling i Plenarmøde erklærede Direktør *Ørsted* imidlertid, at der ikke i Udvalgets Betænkning fandtes noget, der kunde ændre Arbejdsgivergruppens absolutte Modstand overfor Princippet om en tvungen Nedsættelse af Arbejdstiden som et Middel til Afhjælpning af Arbejdsløsheden; Arbejdsgiverne vilde derfor afholde sig fra Deltagelse i Diskussionen og Afstemningen vedrørende de forskellige Artikler i Udvalgets Forslag og vilde stemme mod Udvalgets Betænkning og Forslag.

Konferencen gik derefter over til en Drøftelse, Artikel for Artikel, af det af Udvalget forelagte Udkast til Konvention vedrørende Industri. Efter at forskellige Ændringsforslag til Artikel 1, gaaende ud paa at føre denne Artikels Affattelse tilbage til den af Arbejdsbureauet foreslaaede, var blevet forkastet, og efter at den af Udvalget foreslaaede Tekst til Art. 1 vel havde opnaaet Flertal, men ikke det nødvendige Quorum, skred man til Afstemning om Artikel 1 i sin Helhed, altsaa om en Tekst, der definerede Anvendelsesområdet for Konventionen paa en saadan Maade, at der ikke kunde gøres nogen Undtagelse. Afstemningen ved Haandsoprækning gav til Resultat, at 43 stemte for og 16 mod; en følgende Afstemning ved Navneopraab gav 44 Stemmer for og 8 imod. Da Quorum imidlertid ikke var naaet, blev Artikel 1 ikke vedtaget. Dette Resultat gav Anledning til, at der fra Arbejdside blev protesteret hæftigt mod, at saa mange Delegerede havde undladt at deltage i Afstemningen og derigennem gjort det umuligt at naa Quorum.

Det negative Resultat af de langvarige Drøftelser af dette omfattende Spørgsmaal bevirkede, at der udfoldedes store Bestræbelser for at skabe Mulighed for fortsatte Forhandlinger om Spørgsmaalet. Som Resultat heraf blev der paa Konferencens sidste Dag forelagt Konferencen et Forslag til Resolution, stillet af den italienske Regeringsdelegation og Regeringsrepræsentanterne for 24 andre Stater, deriblandt Danmark, hvorefter Arbejdsbureauet opfordredes til at indsamle supplerende Oplysninger